

РЕШЕНИЕ

№ 1993

гр. София, 26.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 26.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12109** по описа за **2020** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно - процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по повод касационна жалба вх. № 39411 от 15.12.2020г. по описа на Административен съд София град и вх. № 25172782 от 24.11.2020г. по описа на Софийски районен съд, подадена от Столична Община, район „Т.“ срещу Решение № 20244498 от 05.11.2020 г. на СРС, ГО, 125 с-в по гр.д. № 30770/2020 г., с което е отменен мълчалив отказ на кмета на СО район „Т.“ да се произнесе по заявление вх. №РТР17-ГР94-174/31.10.2018г. за определяне на застроена и незастроена част от имот – ливада от 45,400дка в [населено място], м.Крива бара, имот № 3, кад.лист495,496,519 и 520 от КП 46г. по реда на чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ и за издаване на скица и удостоверение по чл.13, ал. 4, 5 и 6 от ППЗСПЗЗ, подадено от Е. Л. И.,.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба, с която се иска неговата отмяна. Касаторът твърди, че в същото липсват мотиви, които да обосноват фактическите констатации и правни изводи на съда. Същият се е произнесъл без да разгледа задълбочено изложената фактическа обстановка, както и съпътстващите я обстоятелства, относими към конкретния случай. Посочва се, че съдът е изброил хронологично събраните по делото доказателства, от които било видно, че не е налице мълчалив отказ, а административното производство по издаване на скицата и удостоверението е в процес на висящност. Поради което навежда доводи

за съществено процесуално нарушение, водещо до самостоятелно основание за отмяна на атакуваното съдебно решение. Моли съдебният акт да бъде отменен като неправилен, необоснован и в противоречие с материалния закон. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение за всички инстанции по делото. В проведеното съдебно заседание касаторът Столична Община район „Т.“, редовно призован, не се представлява. По делото е постъпила молба от процесуален представител юрк. Г., за даване ход на делото, ведно със становище по съществуващото на спора. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на другата страна.

Ответникът по жалбата - Е. Л. И., редовно призован, не се явява и не се представлява. Постъпила е молба от адв.М., която оспорва касационната жалба, като неоснователна и несъстоятелна по съображения, подробно изложени в отговора на касационна жалба и моли за отхвърлянето ѝ. Претендира разноски. Представя договор за правна помощ и съдействие, както и адвокатско пълномощно.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Ю., счита касационната жалба за основателна и доказана, поради което предлага същата да бъде уважена.

Предмет на касационно оспорване е решение № 20244498 от 05.11.2020г. по гр.д № 30760/2020 г. по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспорваният съдебен акт е постановен по допустима и редовна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност.

Решението е постановено при правилно приложение на материалния закон, по отношение на него не са налице касационни основания за отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила. Съображенията са следните:

Производството пред СРС е образувано по жалба на Е. Л. И., срещу мълчалив отказ на кмета на СО район „Т.“ да се произнесе по заявление вх. №РТР17-ГР94-174/31.10.2018г. за определяне на застроена и незастроена част от имот – ливада от 45,400дка в [населено място], м.Крива бара, имот № 3, кад.лист495,496,519 и 520 от КП 46г. по реда на чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ и за издаване на скица и удостоверение по чл.13, ал. 4, 5 и 6 от ППЗСПЗЗ.

С молба от 31.10.2018г., адресирана до кмета на СО, район Т., ответникът по касация Е. И. е поискал издаването на удостоверение и скица по чл.13, ал.4 и 5 ППЗСПЗЗ за ливада от 45.400дка., намираща се в землището на [населено място], местност Крива бара, имот № 3, к.л.495,496,519,520 от кадастрален план 1946г., като в молбата се прави искане административния орган да се произнесе по застроената и незастроената част от имота, по реда на чл.11, ал.4 ППЗСПЗЗ, след което да се издаде скица и удостоверение. Към молбата са представени копия от кадастрален план, съставен при контактено летене, удостоверение за наследници, както и писмо от 7.11.2017 г.от ОСЗ О. купел до МЗХГ.

Въззивният съд е установил, че по постъпила на 26.1.2017г. молба от Е. И. за издаване

на удостоверение и скица по чл.13.ал.4 и 5 ППЗСПЗЗ за имот от 39.4дка в местността Крива бара - Манафска ливада, е направено искане да се представи копие от влязло в сила решение на съда от 7.4.2011г. на СГС по адм.дело № 1438/2004г., с което е отменена заповед № РД-57-20/19.7.2000г. на Областния управител на С. град. От писмото било видно, че със заповедта е наредено отписването от актовете книги за държавна собственост на СО, район Т., акт за ДС № 5050/19.6.1964г., касаещ имоти пл.№ 3 и 7 от местност Мотописта. Направено е искане да се представи цветно копие на скица, неразделна част от заповедта, и копие от АДС, до областния управител. С писмо, входирано на 14.3.2019г. в СО, район Т., исканите документи са постъпили от Областния управител. Предоставен е протокол № 2/24.4.2019г. за проведено заседание на Комисия по прилагане на разпоредбите на чл.11, ал.4 ППЗСПЗЗ и чл.13,ал.4 и 5, при СО, район Т., като по искането от 31.10.2018г., комисията е посочила, че Е. И. е наследник по закон на И. И. Д., е прието, че по преписката няма достатъчно информация - липсват доказателства за идентичност, архивни данни за 45.40дка. комбинирана скица, като е взето решение документи да се изискат от Областния управител. По делото е представено доказателство, че на 15.5.2019г., И. е получил копие от отправеното до областния управител искане.

С писмо, СО, район Т. е изискал от ГИС - С. Е. скица по чл.13,ал.6 ППЗСПЗЗ, на което е получен отговор, че услугата не може да се изпълни. С писмо до ОСЗ, е поискано от ОСЗ О. купел, идентифициране на имота чрез издаване на удостоверение, което да съдържа данни за имота и собственика, входящ номер на преписка и документът, с който имотът е заявен за възстановяване.

Е. И. е представил влязло в сила съдебно решение № 9670/28.6.2016г. на СРС, 124-ти състав по дело № 40938/2015г., с което е отменено решение на ОСЗ О. купел, с което е отказано възстановяване на правото на собственост в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на имот ливада от 45.400дка. IV категория, находит се в землището на [населено място], местност Крива бара, имот № 3, по заявление вх.№ 656/27.1.1992г., от Х. И. И., но жалба на Е. И.. Решението е влязло в сила на 1.8.2016г., видно от отбелязването върху него. В решаващите мотиви, съдът е приел, че преди постановяване на решението на ОСЗ не е проведено производство по чл.11, ал.4 ППЗСПЗЗ, за определяне на застроена и незастроена площ, което приключва с издаване на заповед за определянето ѝ, след влизането в сила на която се издава и скица и удостоверение, като провеждането на това производство е предпоставка за издаване на решение от ОСЗ.

С оглед изложеното, СРС е отменил решението и е върнал на ОСЗ О. купел, за произнасяне с ново решение относно начина на възстановяване на имота, след приключване със стабилен административен акт на междинно производство по чл.11, ал.4 ППЗСПЗЗ.

Представено е писмо от МЗХ, с което ОСЗ З. уведомява СО, р-н Т., че наследниците на П. и И. И. Д., по преписка № Б162/27.1.1992г., в срока по чл.11 ,ал.2 ЗСПЗЗ са заявили имот - ливада с площ 39.400дка. установен с н.а. № 90. от 1924г., идентифициран от наследниците с пл.№ 3, и от вещо лице по приетата СТЕ по дело № 40938/2015г. като на СО, р-н Т. е изпратено копие от експертизата, комбинирана скица за пълна или частична идентичност, и на ПИ № 3, скица от 2017г., удостоверение по чл.13, ал.4 и 5 от ППЗСПЗЗ. Е. И., с молба от 24.7.2019г. по преписката, е представил копие на СТЕ, и е поискал отново издаване на удостоверение за имот пл.№ 3.

СО, р-н Т. отново е изискал от областния управител информация дали имотът е отписан от актовете книги, на което е постъпил отговор от 8.10.2019г., че за имота има съставен АДС № 03126/1.12.1998г., за който няма данни да е отписан от актовете книги.

С оспореното решение СРС отменил мълчаливия отказ на кмета на СО, район „Т.“ за издаване на скица и удостоверение по подадено от Е. Л. И. заявление вх. № Р.-18-ГР94-2620/27.12.2018г. и разпоредил на кмета на СО, район „Т.“ в 1-месечен срок, от влизане на решението в сила да се произнесе по заявлението.

Съгласно чл.11, ал.1 от Правилника за прилагане на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи /ППЗСПЗЗ/, Поземлена комисия /ПК/, съответно Общинска служба "Земеделие и гори" /ОС "ЗГ"/, респ. Общинска служба "Земеделие" /ОС "З"/, постановява решение за възстановяване правото на собственост върху имоти в урбанизираните територии, въз основа на скица и удостоверение по чл.13 от ППЗСПЗЗ. За да бъдат издадени същите следва да бъде проведено производство по чл. 11, ал.4 от ППЗСПЗЗ. В това производство се определя застроената, респ. свободната от застрояване част на имота. Искането за издаване на скица и удостоверение по чл.13 от ППЗСПЗЗ съдържа в себе си имплицитно и искане за издаване на решение на техническата служба на общината и заповед на кмета за одобрението му по чл.11, ал.4 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи /ЗСПЗЗ/, тъй като същите не могат да бъдат издадени без да има издадена и влязла в сила заповед на кмета по чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ.

Съгласно чл.13, ал.5 от ППЗСПЗЗ, удостоверението, издадено от техническата служба на общината, когато се иска възстановяване на правото на собственост върху имоти в урбанизираните територии, следва да съдържа: сведение, че имотът е нанесен или не е нанесен в кадастралния план на населеното място, номера и размера на имота според кадастралния план, необходимите площи за функционирането на сградите, за които се дължи обезщетение по чл.10б, ал.1 от ЗСПЗЗ, както и размера на свободните площи, подлежащи на възстановяване /а тези данни се определят по реда на чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ /, информация учредено ли е право на строеж и дали строежът на законно разрешената сграда е започнал в срока по чл.10, ал.7 от ЗСПЗЗ и ограниченията на собствеността с посочване на основанията за това. Издаването на удостоверение и скица по чл.13, ал.4, ал.5 и ал.6 от ППЗСПЗЗ може да стане по два начина - без изготвяне на помощен план, когато има данни за границите на имотите и въз основа на помощен план изготвен по реда на чл.13а от ППЗСПЗЗ, когато липсват такива данни. От представените по делото писмени доказателства се установява, че в настоящия случай за територията на процесния имот няма изработена кадастрална карта, поради което имотът не е нанесен в такава.

Съгласно §4 от ПЗР на ЗКИР до одобряването на кадастрална карта и кадастрални регистри скиците на недвижимите имоти се издават по досегашния ред, кадастралните планове и регистрите (разписните списъци) към тях, одобрени по реда на отменените Закон за единния кадастър на Н. република България и Закон за териториално и селищно устройство и по реда на § 40 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за кадастърта и имотния регистър /ДВ, бр. 36 от 2004г./, се поддържат от общинската администрация, като в тях се отразяват всички настъпили изменения в недвижимите имоти, по ред, определен с наредбата по чл. 31; измененията се одобряват със заповед на кмета на общината, а за градовете с районно деление - на кмета на района. В случая съществуват предходни планове за

местността, които се съхраняват от Столична община, район „Т.“. Ако няма данни за границите на имота касаторът следва да изготви помощен план по реда на чл.13а от ППЗСПЗЗ, но не може да формира мълчалив отказ.

Производството по чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ е междинно производство на производството по възстановяване правото на собственост върху земеделски земи в строителните граници на населените места, участници в което са заявителите искането за земеделска реституция и кметът на общината. В това производство, техническата служба на общината, респ. кметът на общината, са компетентни да определят единствено застроената и незастроената площ на имота, заявен за възстановяване по реда на ЗСПЗЗ, съобразно съществуващото фактическо положение. Като не се е произнесъл по подаденото заявление от Г. касаторът не е изпълнил вменените му от закона задължения.

Предвид изложеното оспореното решение е законосъобразно. Не е налице нито едно от касационните основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила. Жалбата е неоснователна.

При този изход на делото основателно е искането на ответника по касация за присъждане на разноски за настоящата инстанция в размер на 600,00 лв.- адвокатски хонорар.

Искането за присъждане на разноски, направено от касатора е неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, пр.1 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20244498 от 05.11.2020г., постановено по адм.д. № 30760/2020г. по описа на Софийски районен съд, ГО, 125-ти състав.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Е. Л. И., ЕГН [ЕГН], сумата от 600,00 лв. разноски по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.